

Το πρόγραμμα εκπαίδευσης όπως το βλέπουν και το θέλουν οι κάτοικοι στον
Αυτόνομο Εξεγερμένο Δήμο "ΡΙΚΑΡΝΤΟ ΦΛΟΡΕΣ ΜΑΓΟΝ"
ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣ ΡΙΚΑΡΝΤΟ ΦΛΟΡΕΣ ΜΑΓΟΝ

"Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ"

Το σχολείο που θέλουμε θα γεννηθεί από την κοινότητα. Από τις αληθινές λέξεις,
από τις γνώσεις που όλοι μαζί πρέπει να αρχίσουμε να μαθαίνουμε, για να
καταφέρουμε να φέρουμε εις πέρας τον αγώνα μας. Όλοι μαζί, παιδιά, γυναίκες,
άντρες και γέροντες.

Θέλουμε μια εκπαίδευση που θα μας διδάσκει πώς να λύνουμε τα προβλήματα
που υπάρχουν στον Αυτόνομο Δήμο και τις ιθαγενικές κοινότητες. Θέλουμε μια
εκπαίδευση που θα μάθει τα παιδιά μας να διαβάζουν και να γράφουν καλά.
Θέλουμε δηλαδή μια αληθινή εκπαίδευση.

Η εκπαίδευση είναι ιδέες, καλές ιδέες, που τις μαθαίνουμε για να χρησιμεύουν. Γι'
αυτό πρέπει να ξεκινήσουμε από το πώς η εκπαίδευση θα μας εξοπλίσει για να
λύσουμε τα προβλήματά μας και τα σημαντικά προβλήματα της κοινότητας είναι
εκείνα που εκφράζονται μέσα από τα αιτήματά μας, τα αιτήματα των Ζαπατίστας.

Χρειαζόμαστε μία ολοκληρωμένη εκπαίδευση που θα σέβεται την
πραγματικότητα του τόπου μας, που θα σέβεται τον ιθαγενή λαό μας. Που θα
δυναμώνει την πολιτιστική μας εμπειρία ώσπου να κατακτήσουμε την αληθινή
αυτονομία. Γιατί μόνο η αληθινή αυτονομία θα λύσει τα προβλήματα των
κοινοτήτων μας, (μόνο η αληθινή αυτονομία) θα μας προσφέρει μια καλύτερη
ζωή. Γι' αυτό χρειαζόμαστε μια εκπαίδευση που δεν θα είναι μόνο λόγια, αλλά
που θα δουλεύει για τις διεκδικήσεις μας.

Η αληθινή εκπαίδευση του λαού μας σε όλα τα επίπεδα δουλειάς και σε όλη τη
χρονική διάρκειά της, πρέπει να έχει σχέση με τις διεκδικήσεις μας. Γεννιέται από
την ιδέα να μας δείξει το πώς θα λύσουμε τα προβλήματα του λαού, από την ιδέα
να μάθουμε σε τι χρησιμεύουν τα πράγματα, πώς μπορούμε να τα
χρησιμοποιούμε, από την ιδέα ν' ανοίξουμε το δικό μας δρόμο για την λύση των
αιτημάτων μας. Γιατί κανείς δεν μας έχει δείξει το δρόμο να λύνουμε τις
υποθέσεις μας. Οι promoters μας (λειτουργοί εκπαίδευσης) σιγά σιγά θα βοηθάνε
την κοινότητά τους και η κοινότητα θα στηρίζει τους promoters της ώστε να
γίνει, πάντα σιγά σιγά, σεβαστή και αξιόλογη η αυτόνομη εκπαίδευση. Και μ'
αυτό τον τρόπο θα λειτουργήσουμε σαν παράδειγμα και για άλλες οργανώσεις.

Εμείς αγωνιζόμαστε γιατί δεν έχουμε τίποτα. Το μόνο που έχουμε είναι τα 13
αιτήματά μας. Θέλουμε λοιπόν να φτιάξουμε μια εκπαίδευση που θα υπηρετεί το
κάθε ένα από αυτά. Σαν ιθαγενείς θέλουμε μια καλύτερη ζωή και αφού η κακή

κυβέρνηση δεν εκπληρώνει τις απαιτήσεις μας, αφού δεν το κάνει, θα το κάνουμε μόνοι μας. Έχουμε το δικαίωμα, μπορούμε να το κάνουμε και θα το κάνουμε με κάθε τρόπο. Γιατί κάποια μέρα τα αγόρια μας και τα κορίτσια μας θα αναλάβουν καθήκοντα στις κοινότητές τους ή στον Δήμο και μόνο μέσα από μια αληθινή εκπαίδευση θα μάθουν να λύνουν τα προβλήματα και να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ως Αρχές του λαού τους, μόνο μέσα από μια αληθινή εκπαίδευση θα μάθουν να κυβερνάν υπακούοντας.

Δεν θέλουμε να ακολουθήσουμε το δρόμο της επίσημης εκπαίδευσης, γιατί αντί να είναι χώρος μετάδοσης της γνώσης μετατρέπεται σε χώρο λήθης, σε χώρο για να ξεχάσουμε τις δικές μας γνώσεις. Ο επίσημος δάσκαλος θέλει να πάσουν τα παιδιά μας να μιλάνε τη μητρική τους γλώσσα. Θέλει η κοινότητα να ντρέπεται που είναι ιθαγενική, να απαρνηθεί το παρελθόν της, τους πατέρες και τους προγόνους της, θέλει να ξεχάσουμε τους παππούδες μας που μας δίδαξαν με τόση υπομονή και αφοσίωση τα πρώτα χρόνια της ζωής μας. Το σχολείο της κακής κυβέρνησης προσπαθεί να σβήσει τα τόσα καλά πράγματα, καλά για μας, για το λαό αλλά και άλλους λαούς.

Γι' αυτό, εμείς θέλουμε η εκπαίδευση να είναι συλλογική, να προέρχεται από την κοινότητα και να χρησιμεύει για να δυναμώσει ο λαός και να λύσει τα προβλήματά του. Η εκπαίδευση πρέπει να ακολουθήσει το δρόμο που μας προσανατολίζει, πατέρες και παιδιά, στο να αποκτήσουμε καλύτερη γνώση της πραγματικότητας και στο να μπορούμε να μοιραζόμαστε αυτή τη γνώση με όλη την κοινότητα. Έτσι το σχολείο θα είναι ο οδηγός για να καλυτερέψουμε τη ζωή μας και οι αίθουσες διδασκαλίας ένας χώρος συγκέντρωσης, χώρος όπου η κοινότητα θα μπορεί να μοιραστεί, να ανταλλάξει ιδέες και γνώσεις. Έτσι, ώστε να είμαστε όλοι ίσοι.

Ο Promotor της εκπαίδευσης πρέπει να βοηθάει την ανταλλαγή ιδεών, πρέπει να βοηθάει να συμμετέχουν όλοι. Δεν θέλουμε να είναι αυτός που τα ξέρει όλα, και κατέχει την αλήθεια. Θέλουμε να ξέρει να εκμαιεύει την ιδέα που έχει ο καθένας για να μπορέσει να την μοιραστεί με όλους και να μπορεί να μας μάθει μερικά καλά πράγματα που λείπουν ως γνώση από τις κοινότητές μας, ώστε να μπορούμε όλοι μαζί να δίνουμε λύση στις ανάγκες μας.

Δεν θέλουμε το σχολείο να είναι μονάχα τα βιβλία, οι αίθουσες, οι δάσκαλοι και τα παιδιά. Θέλουμε να παλέψουμε ώστε το σχολείο να είναι όλη η κοινότητα. Γιατί στην κοινότητα βρίσκεται η γνώση του λαού και η αλήθειά του. Θέλουμε όλοι και όλες του colectivo να μοιραστούν τις ιδέες και τις γνώσεις τους με την ίδια την κοινότητα για να γίνει αυτή το σχολείο και να δυναμώσει.

Η κοινότητα είναι το σχολείο. Γιατί μας εκπαιδεύει από μικρούς, και όπως και οι πατεράδες μας, μας δείχνει πώς να κάνουμε τα πράγματα σωστά. Γι' αυτό την

εκπαίδευση πρέπει να την διαμορφώνουμε όλοι μαζί, όλη η κοινότητα. Για να την σεβόμαστε όλοι και όλες και να είναι χρήσιμη σε όλους και όλες.

Η κοινότητα είναι το βιβλίο. Η ιστορία της και οι συλλογικές εμπειρίες της. Αλλά σε κάθε έναν έχει τύχει να φυλάει μια αλήθεια -που ανήκει σε όλους- και είναι πια καιρός ν' αρχίσουμε να μοιραζόμαστε την αλήθεια του καθενός με τρόπο συλλογικό. Γιατί ο στόχος της εκπαίδευσης είναι να προσφέρει γνώσεις, να δουλεύει και να σκέφτεται πως θα λύσει τα προβλήματα της κοινότητας. Και καθώς η μάθηση θα είναι μία συλλογική διαδικασία, η κοινότητα ολόκληρη θα είναι το σχολείο.

Στην αληθινή εκπαίδευση θα έχουμε για ρίζες την ιθαγενική μας κουλτούρα και κορμό τον αγώνα μας ως Ζαπατίστας για το κτίσιμο μιας ζωής με αξιοπρέπεια στο παρόν και στο μέλλον. Η εκπαίδευση των ιθαγενών λαών πρέπει να γίνει ο δρόμος για να λύσουμε τις ανάγκες μας και τις διεκδικήσεις μας ως Ζαπατίστας. Αν η εκπαίδευση μας χωρίζει από τη ΓΗ, μας απομακρύνει από τα αιτήματά μας για υγεία, τροφή, ελευθερία... , θα μπούμε σε' έναν δρόμο που δεν τον επιθυμούμε. Γι' αυτό θέλουμε τα αιτήματά μας σαν ενοποιητικό στοιχείο της γνώσης και γύρω από αυτά να οργανωθεί ο λαός σαν συλλογικότητα για να βρούμε τους δικούς μας δρόμους.

Για να μην ξεχάσουμε τα καλά στοιχεία της κοινότητας πρέπει να γνωρίσουμε ότι σώζεται από την ιστορία της. Πώς εφάρμοζε τα μαθηματικά της, να γνωρίσουμε τους τρόπους ζωής της, το πώς μετέδιδε τη γλώσσα της. Και με όλα αυτά να κτίσουμε και να μοιραστούμε μια νέα γνώση που θα συμπληρώνει αυτήν των προγόνων μας. Και έτσι να φτιάξουμε μία καινούργια ακαδημία εκπαίδευσης του λαού μας.

Οι ανάγκες μας και τα αιτήματά μας είναι: η γη, η στέγη, η υγεία, η τροφή, η ελευθερία, η δικαιοσύνη... Βλέπουμε λοιπόν πως αυτά τα αιτήματα, αυτές οι ανάγκες σχετίζονται με την ύλη των μαθημάτων Ιστορίες, Γλώσσες, Μαθηματικά, Ζωή και Περιβάλλον. Γι' αυτό στην δική μας, την αυτόνομη εκπαίδευση και στο εκπαιδευτικό σύστημα που όλοι μαζί οικοδομούμε πάρθηκαν υπ' όψιν όλα τα μαθήματα, αλλά συνδεδεμένα με τα αιτήματά μας. Θα προσπαθήσουμε λοιπόν σήμερα, να συνδέσουμε τα 13 αιτήματα των Ζαπατίστας με τους τέσσερις βασικούς τομείς μαθημάτων (Ιστορίες, Γλώσσες, Μαθηματικά, Ζωή και Περιβάλλον). Και θα το κάνουμε συλλογικά, ώστε ο καθένας από την κοινότητα να μοιράζεται με τους άλλους ότι γνωρίζει από τα αιτήματα και από αυτούς τους τομείς γνώσης. Θα το κάνουμε συλλογικά για να θυμόμαστε όλοι και να σεβόμαστε τη γνώση των προγόνων. Και μ' αυτόν τον τρόπο θα ικανοποιηθούν συλλογικά οι βασικές ανάγκες του λαού μας και θα αποκτηθεί μία καινούργια γνώση που θα συνδέεται με όσα ήδη ξέρουμε και με εκείνα που χρειαζόμαστε.

Στην εκπαίδευση του λαού, την αληθινή εκπαίδευση λοιπόν, πάρθηκαν υπ' όψιν όλα τα μαθήματα πάντα σε σχέση με τα αιτήματα. Το αίτημα για Γη, για παράδειγμα, συνδέεται με το μάθημα των Ιστοριών. Γιατί από την Ιστορία ανακαλύπτουμε ή μαθαίνουμε ότι οι πρόγονοί μας καλλιεργούσαν κι εκείνοι καλαμπόκι, πως σε άλλα μέρη του κόσμου καλλιεργούσαν άλλα προϊόντα για να λύσουν το πρόβλημα της τροφής. Το αίτημα για τη Γη σχετίζεται και με το μάθημα των Μαθηματικών και με το μάθημα Ζωή και Περιβάλλον, καθώς παλιά οι προγονοί μας και οι πρόγονοι άλλων λαών δεν έκοβαν τα δέντρα, δεν έκαιγαν τα δάση, δεν μόλυναν τα νερά. Αλλά φρόντιζαν πολύ τη γη τους, δεν έκαναν όπως οι άνθρωποι σήμερα που καταστρέφουμε και μολύνουμε τη γη και τα νερά μας, και γι' αυτό σε λίγο δεν θα έχουμε τα απαραίτητα για να τρεφόμαστε καλά όλοι οι άνθρωποι.

Το μάθημα Γλώσσες, μπορούμε να το συνδέσουμε με όλα τα αιτήματα και με το αίτημα για γη. Γιατί απουσία της γλώσσας τίποτα δεν θα καταλαβαίνουμε και δεν θα μάθουμε να ζούμε μαζί ενωμένοι στις κοινότητές μας.

Το αίτημα Ελευθερία το βλέπουμε στις Ιστορίες, βλέπουμε πως έκλεψαν από τους προγόνους μας τη γη τους, πώς ζούσαν με αφέντες που δεν τους πλήρωναν, πώς οργανώθηκαν σε κοινότητες, πώς αγωνίστηκαν, πώς έφτιαξαν την οργάνωση των Ζαπατίστας, μαθαίνουμε τους αγώνες μας, τους αγώνες των άλλων μεξικανών και τους αγώνες των άλλων λαών για ελευθερία..

Στη Ζωή και το Περιβάλλον μπορούμε να μάθουμε τη σημασία της γης και των πόρων της για την ελευθερία ενός λαού, μαθαίνουμε ότι η κυριαρχία κάποιων πάνω σε κάποιους άλλους έχει να κάνει με τους φυσικούς πόρους, ή μπορούμε να μάθουμε πόσο η επάρκεια σε διατροφή δυναμώνει την αυτονομία και την ανεξαρτησία ενός λαού.

Το αίτημα για Ελευθερία το βλέπουμε και στο μάθημα Γλώσσες, γιατί εκεί θα μάθουμε να γράφουμε τις δικές μας ιδέες, να εκφραζόμαστε, να εξηγούμε και να διαδίδουμε και στους άλλους τη σημασία του αγώνα μας που είναι ένας αγώνας για την ελευθερία όλων και όχι μόνο των Ζαπατίστας.

Τώρα, όταν μάθουμε σιγά σιγά να βλέπουμε τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο θα ξέρουμε λίγο προς τα πού να πάμε. Θα ξέρουμε, για παράδειγμα, τι είναι για μας η γη και πώς σχετίζεται με κάθε ζήτημα γνώσης. Γι' αυτό πρέπει να μαθαίνουμε από την κοινότητα αλλά και από άλλους τόπους, από άλλους λαούς, από όλα τα μέρη, από παντού μπορεί να μας προσφερθεί γνώση.